

809 Ó Maria, Boží Máti

transpozice -6

1. Ó Ma-ri - a, Bo-ží Má - ti, pl - ná bož - ské mi-los - ti,

Matkou chcem tě vždycky zvá - ti, zpí-vat to - bě s rados-tí.

Da-lo sa - mo ne - be za Mat-ku nám te - be.

Dě-ku-jem ti, Mat-ko mi-los - ti - vá, dě-ku - je - me ti - síckrát.

2. Blažen, kdo zná lásku tvoji,
kdo tě jako Matku ctí.
U tebe se jistě zhojí
srdce plné bolesti.
Kdo se k tobě vine,
nikdy nezahyne.
Děkujem ti, Matko milostivá,
děkujeme tisíckrát.

3. Kdyby tebe, Boží Matky,
kdyby tebe nebylo,
bylo by své věčné statky
človčenstvo ztratilo.
Proto ctíme tebe
jako bránu nebe.
Děkujem ti, Matko milostivá,
děkujeme tisíckrát.

4. Jsi-li v světě opuštěný,
k Marii se utíkej,
přednes jí své utrpení,
o přímluvu požádej.
Ve svém dobrodiní
lehčím kříž tvůj činí.
Děkujem ti, Matko milostivá,
děkujeme tisíckrát.

5. Připomeň si, kolik zlého
svatá Matka zkusila.
Pro spasení lidu svého
bolest snášet musila.
Nikdy nereptala,
tak nám příklad dala.
Děkujem ti, Matko milostivá,
děkujeme tisíckrát.

6. Marii ať opěvuje
po všem světě každý tvor,
jak ji v nebi oslavuje
andělů a svatých sbor.
Kéž ti smíme, Máti,
úctu písní vzdáti.
Děkujem ti, Matko milostivá,
děkujeme tisíckrát.

2. Blažen, kdo zná lás-ku tvo - ji, kdo tě ja - ko Matku ctí.

U te-be se jis-tě zho - jí srd-ce pl - né bo-les-ti.

Kdo se k to - bě vi - ne, ni-kdy ne - za - hy - ne.

Dě-ku-jem ti, Mat-ko mi-los-ti-vá, dě-ku-je - me ti - síckrát.

3. Kdyby te - be, Bo - ží Mat - ky, kdy-by te - be ne-by - lo,

by - lo by své věč - né stat - ky člo - vě - čen - stvo ztra - ti - lo.

Pro - to ctí - me te - be ja - ko brá - nu ne - be.

Dě - ku - jem ti, Mat - ko mi - los - ti - vá, dě - ku - je - me ti - síckrát.

4. Jsi-li v svě - tě o - puš - tě - ný, k Mari - i se u - tí - kej,

přednes jí své u - tr - pe - ní, o přímlu - vu po - žá - dej.

Ve svém dob - ro - di - ní leh - čím kříž tvůj či - ní.

Dě - ku - jem ti, Mat - ko mi - los - ti - vá, dě - ku - je - me ti - síckrát.

5. Při-pomeň si, ko-lik zlé - ho sva-tá Mat - ka zku-si - la.

Pro spa-se - ní li-du své - ho bo-lest sná - šet mu-si - la.

Ni-kdy ne - re - pta - la, tak nám pří - klad da - la.

Dě-ku-jem ti, Mat-ko mi-los - ti - vá, dě-ku - je - me ti - síckrát.

6. Ma-ri - i ať o - pě - vu - je po všem svě - tě kaž-dý tvor,

jak ji v ne - bi o - sla - vu - je an - dě - lů a svatých sbor.

Kéž ti smí - me, Má - ti, ú - ctu pís - ní vzdá - ti.

Dě - ku - jem ti, Mat - ko mi - los - ti - vá, dě - ku - je - me ti - síckrát.